

Carraran marmoriako?

Aallon upea Finlandia-talo on sellainen monumentti, että meidän täällä Perniön periferiassakin täytyy seurata, mitä sen kanssa touhutaan. Etteivät rahamme mene hukkaan ja että talosta kehtaisi olla ylpeä.

Aalto päätti jo kauan sitten, että koko Töölönlahden etelärannan tulee loistaa valkoiselta marmorilta. Junan lipuessa hiljalleen asemalle Helsinkiin tulevat maalaiset näkevät kauniit valkoiset rakennukset ja tajuavat saapuvansa pääkaupunkiin. Pääkaupunkiin, jonka ilme ujuttaa maalaisten harmaisiin mieliin pikkuisen eurooppalaista toivoa. Aallolla oli näkemyksiä, ja hän uskalsi myös toteuttaa niitä.

Tottakai Finlandia-talo täytyy vuorata valkoisella marmorilla, koska Aalto niin ajatteli ja suunnitteli.

Marmori on kaunis ja kestävä kivi. Hyvä marmori kestää Suomessa. Se sietää paljon kovempiakin paikkoja. Korostan, että hyvä marmori! Mutta olemmeko me suomalaiset alun perinkään saaneet kunnon marmoria?

Olen työni puitteissa puuhannut paljon laivausbisneksen kanssa. Sillä alalla hoidetaan asioita suorasukaisesti ja laverteluja välttämällä, joskus jopa epäkohteliaasti. Mutta vastapainoksi alan ihmisiltä saa ytimekästä ja oikeaa tietoa. Vientikaupan piirissä työskentelevillä on yleensä luotettavat yhteytensä laivausväkeen.

Uskallan kertoa seuraavan tarinan, koska syväkurkkuni on antanut siihen luvan ja on kaikin puolin turvassa. Tarinan syvintä totuutta ei varmaankaan voi enää löytää, mutta varoittava se on.

Italialainen Carraran marmori on kuuluisaa ja monien mielestä parasta. Sitä ei ole ollut saatavissa kysyntää vastaavasti. Italiaanot ja muut liepeillä puuhaavat pulvaanit keksivät parikymmentä vuotta sitten, että pelkällä Carraran nimelläkin voi rahastaa.

Marmoria on muuallakin, joskaan ei aivan yhtä kaunista ja kestäväää. Esimerkiksi Portugalissa. Joihinkin vähäpätöisempiin ja etäisempiin kohteisiin toimitettiinkin "Carraran" marmoria aivan muilta louhoksilta. Laiva lastasi, seilasi Italiaan, hankki asianmukaiset pumakat ja jatkoi asiakkaan satamaan. Valkoinen marmori purettiin, ja kaikki olivat tyytyväisiä.

Ei voi välttyä kiusaukselta todeta, että meidän pohjoinen Helsinkimme oli tällainen vähäpätöisempi etäinen kohde. Finlandia-talon rakentamisella oli ETYK:n takia kiire. Kekkonen uhosi. Me suomalaiset olimme hiljakseen, emmekä paljon valitelleet. Kenties emme osanneetkaan. Olimme tyytyväisiä, että saimme edes jotakin.

Uuden marmorin toimitusvaikeuksista päätellen laivausasiakirjat syynätään nyt tarkasti. On syytäkin.

pajen